

SÜG-Press

21. november 2017

leht asub aadressil www.syg.edu.ee

Number 553

KOLMAPÄEVAST PÜHAPÄEVANI

- K 22.11 16.00 Nõukoja koosolek
- N 23.11 Noorsootöö tunnustusüritus Valjalas
- R 24.11 Algklasside I trimestri aktus
Oskuste päev 7.-9. kl Kuressaare
Ametikoolis
Mudilaskoori laululaager
I trimestri lõpp
Üleriigiline B.Alveri konkurs
Tähetund Jõgeval
17.00 SÜGi kodutütarde rühmalaager
- L 25.11 Üleriigiline B.Alveri konkurs
Tähetund Jõgeval
SÜGi kodutütarde rühmalaager
- P 26.11
- E 27.11 09.45 PK klassivanemate koosolekud
10.45 G klassivanemate koosolekud
13.00 Direktsiooni koosolek
Aritmeetikavõistluse eelvoor 5.- 12. kl
- T 28.11 16.00 Õpilasesinduse koosolek
Aritmeetikavõistluse eelvoor 5.- 12. kl
Klassidevaheline sisekergejõustiku
MV
- K 29.11 11.30 Teatrietendus algklassidele
Aritmeetikavõistluse eelvoor 5.- 12. kl
Noortekonverents „Lahe koolipäev
2017“ Tallinnas
Klassidevaheline sisekergejõustiku
MV
15.35 Ainekomisjonide esimeeste
koosolek
- N 30.11 15.40 Õppenõukogu
16.00 Kuldvillak
16.00 Väärikate Ülikool
18.30 Ö-Ülikool
- R 01.12 KoolitusPÄEV MK huvijuhtidele
Segakoori laululaager Kaarmal
- L 02.12 Kesk- ja põhikoolide Eesti MV
väitluses I etapp
09.00 Füüsika lahtine võistlus
Segakoori laululaager Kaarmal
MK Sisekergejõustiku MV
Kuressaare SH
- P 03.12 Kesk- ja põhikoolide Eesti MV
väitluses I etapp

PEDAGOOGILISED KÕNELUSED

- K 22.11 Henrik Pihl. Programmeerimine
koolis
- N 23.11 Direktsiooni info
- R 24.11 Anne Teigamägi. Uued ideed
Räpinast
- E 27.11 Viljar Aro
- T 28.11 Triin Vallsalu. Huvijuhtidega
Põlvamaal
- K 29.11 Linda Kuuseok, Marit Kikas.
Matemaatikaring 2
- N 30.11 Direktsiooni info
- R 01.12 Diana Õun. Lahe Koolipäev

TÄNU TEGIJALE!

Aime Metsmaa — põhikooli Kadri-Mardi võrkpalliturniiri läbiviimise eest.

Sander Teras, Jutta-Loviisa Juht, Ly-Sandra Tohter, Sander Õispuu, Triin Vallsalu, Raili Tamm — kooli tutvustuse eest infomesil Tuleviku Kompass.

Alli Kallaste, Ruta Kelt, Marina Mäetalu, Margit Mägi, Sirje Paakspuu, Marit Püüa, Kaie Raud, Marju Roberts, Irena Sink, Raili Tamm, Diana Õun — eelkooli läbiviimise eest.

ÕNNITLEME!

Delis Pärnoja (12.B) – saavutas Integratsiooni Sihtasutuse poolt korraldatud esseekonkursil üldhariduskoolide gümnaasiumiastmes I koha.

OLEME OMA USKUMUSTE MAAILMAS KINNI

Taas sattus kätte Alexander Kotchubei „Mõtlemise tarkus“. Seekord käsitles uskumuste maailmast, mida autor alustab aforismiga — „Ja mida ma nüüd ütlen? — Räägi tõt! — Millist? — Noh, ma ei tea ... mõtle midagi välja ...“. Me elame oma loodud lingvistilises maailmas ja oleme sageli selle pantvangid. Täna me miskipärast alustame jaa-tavat lauset sõnaga „ei“ ja oma sõnumi kandvu-

se suurendamist kipume ikka ja jälle rõhutama sõnaga „tegelikult“.

Maailm on paradokse täis: „Ja Jumal ütles, et inimene võiks leida õnne igas maailma nurgas. Ja ta tegi maailma maakeraks ja naeris, naeris ...“. Kui miski on ümmargune, kas ta siis pole tõeline? ... võib ära veereda? ... ei ole usutav? Oleme ju kuulnud, et jutu ümarus vähendab tõesust ...

Ema: „Ja millal sa seekord kavatsed kooli jõuda?“ Tundub, et kasvatus pole vilja kandnud ja sellise retoorilise küsimuse abil ei jõuta ka edasi. Sest usku pole ... Uskumuste muutmine algab sõnastuse muutmisest. Psühholoogias on tuntud keelelise relatiivsuse oletus e teadmine sellest, et meie mõtlemine ja arusaam maailmast sõltub keelest, milles räägime. Ja vastupidi ... Nagu filosoofia üks olulisi kateegooriaid seemise ja välise ühtsusest eeldab, saame üht osapoolt mõjutades muuta ka teist.

Kotchubei on sõnastanud terve rea uskumuste konflikte ja ühtlasi tegeleb nende lahendusvõimalustega. Üheks „võluvitsaks“ on mina-keele kasutamine. Selle asemel, et öelda „sa oled ...“, võiks öelda „mulle tundub ...“ või „minu seisukoht on ...“. NLP-s (neurolingvistilises programmeerimises) on oma uskumused, mis kujundavad meie positiivseid valikuid. Üks peamisi neist on, et „kaart ei ole territoorium“. Igaüks meist juhindub oma kaardist, aga me ei hooa tervet territooriumi ja me ei tea eriti teiste kaartidest. Seda teadvustades oskaksime „libedale teele“ kaldunud vestlust paremini juhtida. Ka vajalikku kriitilist märkust oskaksime paremini teha, sest oleksime rohkem valmis mitteadekvaatseks reaktsiooniks. Ja ka meile suunatud kriitikat suudaksime tajuda tunnetevabalt, sest see oli vaid teise poole kaardil ja ei pruugi olla olemas kogu territooriumil.

Ikka juhtub, et meid mingi sündmus häirib või viib lausa endast välja. Sellega toime tulemise lihtne tehnika on „sündmuse parajad mõõdnud“. Kui püüad hinnata seda sama hetke tuleviku elu raamides, muutub sündmuse tähendus oluliselt väiksemaks. Suur mure muutubki väiksemaks ja liigne koormus talutavaks. Aga lugege ise ja mõelge ...

Tarka mõtlemist meile kõigile soovides

Viljar Aro, koolijuht

Üle-euroopalise antibiootikumide teadvustamise nädala loengud SÜG-is

Esmaspäeval, 13. novembril oli meil külas Hanna Keidong, kes lõpetas meie kooli 2016. aasta kevadel. Hanna õpib Tartu Ülikoolis proviisoriks. Kuna sel nädalal oli üle-euroopaline antibiootikumide teadvustamise nädal, siis tuli Hanna meile antibiootikumide kasutamistest rääkima. Põnev oli kuulata, millega tegelevad farmaatsiatudengid, mida uut on teada saadud antibiootikumidest, kuidas tulevikus antibiootikume kasutama hakatakse jne. Põhjaliku ülevaate saime ka tudengielust Tartus.

Hanna Keidong (Foto autor Martin Vesberg)

Järgnevalt 9.a klassi arvamusi loengu kohta.

Arvan, et selliseid ettekandeid on vaja, kuna inimeste teadmatust meditsiiniga seotud asjadega on väike. Arvatakse, et kui arst suudab mulle diagnoosi panna, siis suudan seda ise ka. Lisaks lõpetavad nad oma ravikuuri varem ära, kui seda tohiks. Mulle meeldis, et ta rääkis lisaks ka oma tudengielust, rääkis oma ameti plussidest ja miinustest. Ettekanne meeldis ka seetõttu, et see polnud väga tõsiselt, vaid väikeses huumorivõttes tehtud. Kuulaksin teinekordki. (Lennart)

Minu meelest on see vajalik, sest ta näitas õpilastele, kuhu hea õppeedukus võib välja viia ja ta motiveeris õpilasi rohkem õppima. (Kaarel)

Hea oli see, et ta näitas meile, milline on tudengielu, milliseid aineid peaks rohkem koolis õppima, et arstiks õppida. (Paul)

Kuna inimesed ei tea antibiootikumidest eriti palju, siis peabki neist üha rohkem rääkima, sellest peaks kõikidele rääkima. (Kättrin)

Loeng annab teadmisi igapäevaelust, millele ei pruugi ise tähelepanu pöörata. Ja muidugi, kui

on küllaline, siis paned teda rohkem tähele kui igapäevast õpetajat, kellega juba harjunud oled. (Luise)

Rääkisin õhtul sama juttu ka oma vanematele ja ka nemad said targemaks. (Artur)

Avastasin enda jaoks antibiootikumide võlused ja miinuseid. (Kelly)

Kuna 9. klassis kõik käivad peale küsimusega, mis tulevikus Sinust saab, siis kindlasti sellised esinemised just tudengite poolt aitavad meid. Mulle meeldis tema vaba suhtlemine. (Merili)

Arvan, et see on väga hea, kui tudengid käivad õpilastele oma elust rääkimas, sest kui keegi on huvitatud sellisest elukust, siis teise õpilase perspektiivi nähes aitab see otsustamisele kaasa. Ta rääkis reaalsest elust ja ütles, et tuleb sellel alal palju õppida, kuid pingutades on võimalik edukas olla. (Anni)

See oli väga vajalik teema, sest meedias on selle kohta palju jutte olnud, nii antibiootikumide kasulikkusest kui ka kahjulikkusest. Tegelikult on üks tund selgituseks kahtlemata vähe. (Torm)

Inimestele on selliseid teavitustöid kindlasti vaja teha, sest inimesed ei viitsi ise eriti mingite asjade kohta otsida. Alati on põnevam mingit esitlust kuulata. (Kristol)

Minu arvates oleks vanematel õpilastel kasulik teada, mida meie abiturientid peale kooli edasi teevad ja kuhu jõudnud on. Väga huvitav oli kuulata ja küsida, kuidas tema elu ülikoolis on, sest ka mina olen mõelnud tulevikus meditsiini valdkonda astuda. Ta rääkis, et selles valdkonnas on kooli õppeainetest väga tähtsad bioloogia ja keemia, mis aitab mul nüüd gümnaasiumis klassi suuna puhul lihtsamini valikut teha. (Berit)

Hannaga kohtusid 8.a, 9.a ja 9.b. Täna Hannat selle toreda kohtumise eest ja soovime talle kõike head tubliks rohuteadlaseks saamisel.

Inge Vahter, bioloogiaõpetaja

KODUTÜTARDE ÕPPEPÄEV

Laupäeval, 11. novembril kogunesid Saaremaa Ühisgümnaasiumi kodutütred kooli kaminasaali, et alustada põnevat laagripäeva. Meie eesmärgiks oli õppida Orissaare Omaloomingupäevaks selgeks

tants ja õpetada väiksematele kodutütarde eesmärke.

Päev algas tutvumisringi ja karu Martaga, kellele me tutvustasime ennast. Õpetaja jaotas meid gruppidesse ja me Kristinaga õpetasime oma grupi väiksemaid. Rääkisime kodutütarde vormiriietusest, Eesti lipust, õppisime Eesti hümmi, tutvustasime presideente ja Kodutütarde juhte. Kordasime kodutütarde juhtsõna: „Isamaa auks – ole valmis!“. Vastuseks peab kõlama: „Alati valmis!“

Peale seda läksime õue teatevõistlust mängima. Mina ja Kristina valisime grupid. Mäng oli kiiruse peale. Minu grupp võitis võistluse.

Edasi läksime kaminasaali ja alustasime tantsu õppimisega. Alguses tundus tants keeruline, mida rohkem harjutasime, seda paremini meil õnnestus. Muusikaks oli "Shut up and Dance with me".

Laagri lõpetasime isadepäeva üllatusega. Selleks oli küpsisemaius. Retseptis oli vaja Merevaiku, küpsist, marju, vahukoort ja tuhksuhkrut. Tundus väga maitsev.

Lõpuringis tänasime õpetaja Merlet, kes korraldas meile vahva laagri.

Eliise Kask, 8.A

OMALOOMINGUPÄEV ORISSAARES

17. novembril kogusid Kuressaare noorkotkad ja kodutütred staabi juurde, et sõita Orissaarde Omaloomingupäevale. Selle aasta teemaks oli Disney kangelased.

Sõit Orissaarde möödus väga kiiresti ja olime ärevuses, kas tants õnnestub. Olime lisaks laagripäevale teinud proove kahel korral. Olime Katriniga eestantsijad. Orissaarde jõudes läksime garderoobi, kus saime kostüümid selga panna. Meie grupist olid enamused Minnid ja Rebecca oli põder Sven.

Pidu algas autasustamisega. Meie grupist sai Krapsaka Kodutütred auhinna Rebecca.

Kõik grupid olid selgeks õppinud erinevad kavad. Põnev tundus „Aktuaalse kaamera“ jälgendamine. Kahjuks ei kuulnud me midagi, sest ei räägitud mikrofoniga. Meie tantsule plak-

sutati terve aeg kaasa. Olime rõõmsad, sest tants õnnestus. Meie rühm esitas kaks etteastet. Teisena esinesid Lisette ja Käthriin võimlemiskavaga. Tänutäheks saime kommi-karbid. Pidulõppes diskoga.

Täna õpetaja Merlet vahva tantsu õpetamise eest! Aitäh kõikidele, kes sellele torele omaloomingupäeva korraldusse oma panuse andsid!

Eliise Kask, 8.A

SALLID ISADELE

Kaks nädalat on möödunud ajast, mil 4.a klass hakkas valmistuma isadepäevaks. Kõik see algas tunnis sõrmedel kudumise õppimisega ning jätkus vahetundides laste omal soovil :)

Karl Peeter ja Anett

Töö köitis osad sedavõrd, et tunni alustamiseks pidin neil lausa paluma oma kudumid hetkeks kõrvale panna ning vahetundides liiguti ühest klassist teise lõng taskus, kudumikett kaelas, endal sõrmed muudkui liikumas :) Kudumisel ja kudumi põimimisel salliks sai kasutatud vaid oma sõrmede abi. Kuigi kõigi sallid ei tulnud välja just

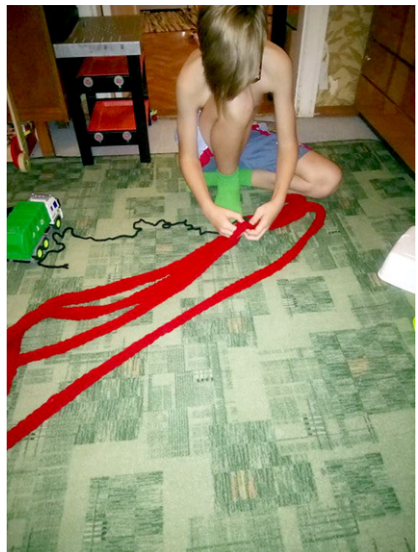
5+, tuli see kink lapse südamest. Kuid ega tähtsad polegi ju asjad, vaid asjade mõte. Isad suutsid lapsi vastu rõõmustada sallida kandmisega: kes läks salliga kohe järgmisel päeval tööle, kes poodi... Kellel jäi sall televiisori-salliks või koeraga väljas jalutamise salliks Iga isa leidis just oma väljundi lapse rõõmustamiseks.

Marju Leitalu, lapsevanem: „Esimene päev kui Daaniel koju tuli ja lõnga vaja oli, arvas ta et see on nii mõttetu töö, miks me peame tüdrukute asju tegema (kudumine ju naiste töö).

Loore Lee ja Marie Loviise

Teine päev koolist koju tulles, kui nad olid alustanud kudumist, oli ta nii elevil, et kudumine on tegelikult nii lahe.

Talle tõesti meeldis. Kui alguses oli see nii mõttetu, siis nüüdseks valmib juba 3.sall. Aitäh õpetajale!”

Kokkuvõtte tegi **Margit Mägi**

3D PILDID ISADEST

Autoritek 4.A krasakad õpilased

Selle aasta esimesed Kadri-Mardi võrkpalliturniiri võitjad selgunud

14. novembril 2017 kogunesid SÜG-i võimlasse 6.-9. klassi 5 võistkonda, et maha pidada selle aasta Kadri-Mardi võrkpallivõistlus. Mängiti turniirisüsteemis 15 punktini. Võrkpalliturniir algas avarivistuse ja lipu heiskamisega.

Võistluse lipu heiskasid parimad põhikooli sportlased Luise Vevers 9.a ja Andres Sui 9.b klassist. Võistlusõhtu jooksul mängiti 10 kohtumist. Mängud olid kõik huvitavad ja mõned väga tasavägised ning põnevust jätkus lõpuni. Võitjana väljus võistlusest 9.a klassi segavõistkond, kes mängis järgmises koosseisus: Luise Vevers, Anni Kuuseok, Berit Pors, Gregor

Kelder, Artur Johanson, Kaarel Vokk, Paul Antsaar.

Võrkpalliturniiri paremusjärjestus oli seekord selline:

- I koht 9.a
- II koht 9.b
- III koht 7.a
- 4. koht 7.b
- 5. koht 6.b

Võidukas 9.a

Sekretäridena märkisid lauas punkte Anni Kuuseok, Luise Vevers, Lennart Aavik ja Merili Mikku (9.a-st), Brigite Hollo ja Maarja-Liis Pelska (7.a-st), Andre Koppel (9.b-st). Vilekohtunikena töötasid Kaarel Vokk ja Paul Antsaar (9.a-st), Andres Sui (9.b-st) ja Laur Paltjenko (7.a-st).

Võitjaid autasustati kooli meistrimedaliga ja päevakohaste diplomitega. II ja III koht said päevakohase diplomi. Kõik võistkonnad said suu ka magusaks kommpakiga. Sponsoriks oli võistluste korraldaja.

Võistluse lõpus langetati turniiri lipp ja jäädvustati võitjad ajaloo jaoks.

Täna kõiki võistlejaid ilusa mängu eest, kohtunikke ladusa korraldamise eest ja õnnitlen võitjaid. Te olite eriliselt vahvad!

Võistluste korraldaja **Aime Metsmaa**

OMALOOMINGU LEIUNURK

Lugu saavutas Integratsiooni Sihtasutuse poolt korraldatud esseekonkursil üldhariduskoolide gümnaasiumiastmes I koha.

Kingitus Eesti 100. sünnipäevaks

Saja-aastane inimene on suure kogemuste pagasiga ning loodetavasti oma elu jooksul korda saatnud kõik, mida ta soovis. Kuid peaaegu 100-aastast Eestit näen kui nooruslikku, kiirelt arenevat ja suurte eesmärkidega riiki. Palju on veel ees. Eesti Vabariigi 100. sünnipäeva kingitus peaks olema sama uhke, kui see kõlab. Mida kinkida oma kodumaale nii tähtsaks päevaks?

Eesti on tulevikuriik, mille saavutused on eestlaste endi kätes. Ei saa loota, et ah, küll keegi teeb — ise peab tegema! Seepärast leian, et kodumaa tähtsa juubeli puhul võiks iga Eesti inimene saada innustust tegutseda, teha midagi oma isamaa nimel.

Alustada võib ka pealtnäha väikestest asjadest: harida end Eesti ühiskonna ja poliitika teemadel, osaleda seltsitegevuses, käia valimas, olla kaaskodanike suhtes hoolivam ja rohkem abivalmis — need tunduvad küll pisikesed asjad, ent muudavad meie ühiskonna palju paremaks.

Näen enda ümber järjest rohkem noori inimesi, kes on tahtejõulised, kes astuvad ellu enesekindlalt ja kelle tiivad on juba nii tugevad, et nad on võimelised avastama maailma ja seejärele kodumaale tagasi tulema. See on väga oluline, et kõigil Eesti noortel oleks see võimalus — reisisid ja avastada maailma ning omandada seal haridust, kuna saadud oskused ja kogemused on hindamatu väärtusega siin kohapeal neid ellu rakendades.

Järjest olulisem on tegevus erinevates kodanikuorganisatsioonides ja -algatustes, kuna see rikastab kultuuri ja loob uusi väärtusi.

Soovin olla vabatahtlik, teha abivajajatele head tasu saamata, puhtalt positiivse emotsiooni pärast — see on mulle väga oluline. Tuleb osata ühiskonnas enda kõrval näha kaaskodanikke, kes

on mingitel põhjustel sattunud raskustesse, ja neid aidata.

Mida rohkem panustada vabatahtlikku töösse, seda hoolivamat ja kaasavamalt ühiskonda me loome. Paremat Eestit.

Kuna ma ei saa Eestile külla minna lilledele ja tordidele ning talle sünnipäevalaulu laulda, tahaksin Eestile kinkida puhtalt oma anded, oma pühendumised, oma teadmised.

Soovin pärast gümnaasiumi õppida õpetajaks ja selles ametis töötada, et kinkida Eesti lastele teadmised ja hea haridus, millega nad kasvavad tublideks eestlasteks, kellel samuti on oma riigile palju anda.

Nii võiks mõelda iga noor eestlane ning väga suure väärtusega kingitus olekski see, kui nad kõik leiaksid endas piisavalt motivatsiooni ja tahet õppida, saada kellekski, mitte lihtsalt eksisteerida.

Haridus on kõige olulisem väärtus, eriti väikeste rahvaste puhul. Kui eestlastel poleks rohkem kui sajand tagasi olnud usku hariduse ja kultuuri jõusse, poleks me oma riiki loonud ja me ei tähistaks praegu ka lähenevat 100-ndat sünnipäeva.

Õpetajaamet on alati olnud tähtis ja väärikas ametikoht, praegu näeb ühiskond vaeva selle positsiooni populariseerimisega, et Eesti lastel ei kaoks võimalus saada ka tulevikus head haridust, maailma parimat — seda tuleb väärtustada. Hoidke oma õpetajaid, kes teist hoolivad!

Eesti riik ongi peagi 100-aastane — väärika ajaloo, haritud ja kultuurse ühiskonna, tegusate inimeste ning lennukate ambitsioonidega väikeriik. See on tuleviku riik, kus kõigil on hea ja mugav elada, on nutikad digilahendused, mis pakatavad innovatiivsusest, on salliv ning teisi rahvaid austav ühiskond, kes on kõigile tublidele inimestele avatud, on kvaliteetne

haridus koos maailma parimate õpetajate ja kooliõhkkonnaga.

Lennart Meri on öelnud: “Eesti riik on kulukas ja Eesti riik on kallis. Ta on kulukas kodaniku rahataskule ja ta on kallis kodaniku südamele.”

Hoidkem Eestit südames ja väärtustagem igat hetke, milles elame!

Delis Pärnoja, 12.B

